

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 34-1906)

Originalt emne

Bade

Bade/Badehoteller

Foreninger

Foreninger/Turistforeningen

Riis Skov

Riis Skov/Pavillonerne

Uddrag fra byrådsmødet den 17. maj 1906 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 34-1906)

Skrivelse fra Skolekommissionen, hvori denne i Anledning af det fra Overlærerne fremsatte Forslag til Forandring i Reglementet for Skoleinspektøren udtaler, at den ikke for Tiden finder Anledning til at foreslaa Ændringer i nævnte Reglement.

8. Til 1ste Behandling forelaa Spørgsmaalet om Ordning af Restaurationsforholdene i Kommunens Skove.

Formanden bemærkede, at Udvalget havde været noget i Tvivl om, hvorledes man skulde gribe Sagen an, og man havde derfor ønsket ved at underkaste den en 1ste Behandling at faa en Rettesnor for Udvalgets videre Arbejde til Sagens Fremme. Da man for kort Tid siden lejede "Pavillonene" og "Ferdinandspladsen" i Riis Skov ud for 1 Aar, skete dette jo ud fra den Forudsætning, at man vilde gaa til en Omordning af Restaurationsforholdene i Skovene. Nu var der fra 2 Bygningshaandværkere fremkommet Tilbud om Opførelse af en Pavillon i Riis Skov, ligesom Turistforeningen havde andraget om, at der maatte blive givet

den Lejlighed til Forhandling med Raadet angaaende Erhvervelse af Koncession paa Anlæg og Drift af Restauration og Badehotel i Hørhaven i Forbindelse med mindre Pavilloner ved Ørnereden og Varna. Man maatte utvivlsomt erkende, at Byen i sine Skove kun havde yderst tarvelige Restaurationsforhold at byde de Tilrejsende, og en radikal Omordning i saa Henseende var sikkert ønskelig. Talerens Mening, der i alt væsentligt deltes af Udvalget, var den, at man burde nedrive de 3 særdeles tarvelige Restaurationer, der nu fandtes i Riis Skov tæt ved hverandre, og i Stedet opføre eller lod opføre en passende Restauration lidt oven for det Sted, hvor nu "Salonen" laa. En saadan Restauration, der skulde indrettes saaledes, at den kunde søges af alle, kunde sikkert, befriet fra Konkurrenter, vente en saadan Søgning, at den kunde bestaa, medens 3 Restaurationer aldrig vilde kunne trives i den lille Skov. Desuden vilde man ved at nedlægge "Pavillonen" og "Ferdinandspladsen" opnaa, at man fik den største Del af Skoven fredet. Han var iøvrigt af den Mening, at hvis man skulde kunne vente at faa et virkelig kønt og tilfredsstillende Etablissement, maatte Kommunen selv paatage sig Opførelsen af det. Det vilde blive vanskeligt for Private, der ikke ejede Grunden, at faa Pengeforholdene ordnede. Hvad Forholdene i Marselisborg angik, var han nærmest tilbøjelig til at gaa ind paa Tanken om at give Koncession paa Anlæg og Drift af Restauration m. m. til et privat Selskab. Hvorledes man skulde ordne sig med et saadant, kunde man jo altid senere komme ind paa, men det naturlige vilde formentlig være, at Kommunen fik en forholdsvis Andel i Selskabets Udbytte.

Lottrup forekom det, at Formandens Forslag til Løsning af Spørgsmaalet om Ordning af Restaurationsforholdene i Skovene i det hele og store ramte det rette. Han kunde dog tænke sig den Mulighed, at det vilde være heldigst at lade een af Rygningerne i Riis Skov blive staaende som Reserve for det ny Etablissement, ligesom han vilde finde det rigtigt, at dette indrettedes saaledes, at Folk kunde bo der; et Badehotel tæt ved Byen vilde sikkert blive meget søgt. I Modsætning til Formanden var han ikke stemt for uden videre at give Turistforeningen Koncession paa alle Restaurationer i Marselisborg. Det forekom ham, at man burde udbyde en saadan Koncession; Turistforeningens Formaal var efter hans Mening heller ikke egentlig at drive Beværternæring.

Nørgaard fandt den af Formanden udviklede Plan meget smuk, men ogsaa meget kostbar, saa vist som et Badehotel utvivlsomt vilde blive et meget daarligt Aktiv for Kommunen, man burde næppe stikke nogen større Kapital i et saadant, men overlade Opførelsen af det til det private Initiativ. Han var iøvrigt ikke ganske klar over, om det vilde være tilstrækkeligt at

have en Restauration i Riis Skov; han var bange for, at den enten vilde blive for dyr, saaledes at mange holdt sig borte fra den, eller ikke fuldt ud tilfredsstillende Turisternes Krav. Det var et Spørgsmaal maalt, om man ikke burde bibeholde "Pavillonen" ved Siden af det paatænkte ny Etablissement.

Mikael Johansen kunde i det væsentlige slutte sig til Formanden, og han var Turistforeningen taknemlig for den Iver, hvormed den søgte at drage Turisterne hertil; saadanne Folk bragte mange Penge til en By. Aarhus kunde med sin smukke Beliggenhed utvivlsomt blive en søgt Turistby, men noget maatte der selvfølgelig gøres herfor, og man kunde ikke være bekendt at byde fremmede de Skure, som Pavillonerne i Byens Skove i Virkeligheden var. Han for sit Vedkommende troede, at det vilde være heldigst at give Turistforeningen Koncession paa Restauration m. m. i Marselisborg Skov, medens det paa den anden Side sandsynligvis var mest hensigtsmæssigt, at Kommunen opførte Restaurationen i Riis Skov. I sidstnævnte Skov kunde sikkert kun een Restauration trives, og alle de gamle burde nedrives. Han vilde anmode Udvalget om at fremme Sagen saa hurtigt som muligt.

Lottrup saa ikke rettere end, at man, hvis Kommunen ikke skulde have Raad til at opføre Restaurationen i Riis Skov, kunde overlade det til Private. Han vilde henlede Opmærksomheden paa, at man fik ordnet Forholdet med de nuværende Værter, der ejede en Del af Bygningerne derude, saaledes at de ikke led stort Tab.

Müller forespurgte, om Udvalget var sikker paa, om een Restauration i Riis Skov vilde være tilstrækkelig til at modtage hele det Publikum, der for Tiden søgte til de 3 nuværende Pavilloner derude. Riis Skov var dog, naar alt kom til alt, Aarhusianernes Kælebarn.

Formanden tvivlede ikke om, at i Riis Skov kunde een Restauration af passende Størrelse tilfredsstille alle rimelige Krav. Iøvrigt havde han hverken Hverdage eller Søndage set ret mange Mennesker derude. Noget egentlig Badehotel kunde der ikke være Tale om at opføre i Riis Skov, i hvert Tilfælde ikke saa længe Jernbanen løb langs Stranden. Ogsaa han vilde helst undgaa, at Kommunen anbragte store Kapitaler i en Skovrestauration, men han betvivlede, at Forholdene i Riis Skov kunde ordnes, uden at Kommunen tog Sagen i sin Haand. Han kunde iøvrigt ikke erkende, at Kommunen havde nogen egentlig Pligt til at tage særlige Hensyn til de Værter, der havde opført Bygninger i Kommunens Skove. Saavidt ham bekendt, var det ikke usædvanligt, at Turistforeninger paatog sig Anlæg og Drift af Badehoteller og Restaurationer, men for Marselisborgs Vedkommende vilde det

formentlig dog blive et Aktieselskab, der skulde have den i saa Henseende fornødne Koncession.

Udvalget bemyndigedes til at arbejde videre paa Sagen i Overensstemmelse med de faldne Udtalelser.

